

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς Ἡχος β' "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

"Οτε, Μυροφόροι σε Χριστέ, λίαν τὸ πρω̄τη ἐπεζήτουν, τὴν τῶν ἀπάντων ζωῆν, μύρα καὶ ἀρώματα, ἔχουσαι ἥρχοντο, καὶ τῷ πόθῳ δακρύουσαι, ἥκουν ἐκ τάφου, νεανίου λέγοντος· Παύσασθε κλαίουσαι, ὅμως, τῇ ὑμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι βοήσατε πᾶσιν· Ὅτι ἐξεγήγερται ὁ Κύριος.

"Ισμεν, ὃ εὐσχήμων Ἰωσήφ, σὲ Χερουβικὸν καθὼς ἄρμα, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὥμοις σου βαστάζοντα, Σταυροῦ κατάγοντα. Μακαρίζομεν χεῖράς σου, καὶ ὅμματα θεῖα, σέβομεν παλάμας σου, δι' ὃν τὸν Ἡλιον, Λόγον καὶ Θεὸν ἐπὶ τάφου, φέρων κατατέθεικας· ὅθεν, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου γεραίρομεν.

"Ωφθῃ ἡ πανήγυρις ἡμῖν, τῶν θεοπρεπῶν Μυροφόρων, καὶ Ἰωσήφ τοῦ σεπτοῦ, ἄλλοις ως Παράδεισος, πηγὴν παρέχων ζωῆς, τὰ τῆς χάριτος νάματα ὄμβριζει τῷ κόσμῳ, βρύει τῆς Ἔγέρσεως Χριστοῦ τὰ ῥεῖθρα θερμῶς, στίφη τῶν πιστῶν ἑορτάζει, καὶ κραυγάζει· Δόξα τῷ δόντι, τὴν αὐτοῦ Ἀνάστασιν τοῖς πέρασι.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Ἡχος β'

Αἱ Μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι, καὶ τὸ μνῆμά σου μετὰ σπουδῆς καταλαβοῦσαι, ἐπεζήτουν σε Χριστέ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἄχραντον σῶμά σου, καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ρήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, χαροποιὰ σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον. Ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωβρίου Ἡχος β' Ἀναστάσιμον

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον Ἔγερσιν.

Κατανυκτικὸν

Κράζω σοι Χριστὲ Σωτήρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν, ἵλασθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικὸν

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασφέζεται.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Ἡχος β'

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι Μαθήτριαι κιρνάτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος κεκένωται, ἵδετε τὴν φθοράν, τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν, τὰς σφραγῖδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς, ὑπνοῦντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν. Τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ, ὁ Ἄδης θρηνεῖ. Δραμοῦσαι χαρᾶ, εἴπατε τοῖς Ἀποστόλοις· ὁ νεκρώσας Χριστὸς τὸν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ἡμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Ἀπολυτικιον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾶ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα... [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

"Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν ...

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστάς, ὁ Ἀγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤΗ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Ὁκτωήχου Ὕχος β' Αναστάσιμον

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον ἐν ύψιστοις μὴ κενώσας, ταφὴν καὶ ἀνάστασιν ύπερ πάντων κατεδέξω, Κύριε,
δόξα σοι.

Κατανυκτικὸν

Ἐγὼ ύπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον, Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον, καὶ τὴν
ἐκκοπὴν πτοοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό σε ἵκετεύω· Πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης,
ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικὸν

Ο φαιδρύνας τοὺς Ἅγιους σου ύπερ χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς ὄσιους σου ώς ἀγαθός, ύπ' αὐτῶν
δυσωπούμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ώς φιλάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον
ώς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἅγιοις ἀναπαυόμενος.

Θεοτοκίον

Τοὺς νόμους λαθοῦσα τῆς φύσεως, τῷ θείῳ τόκῳ τὴν παρθενίαν συνήρμοσας· μόνη γὰρ ἔτεκες τὸν πρὸ^{τόν}
σου γεννηθέντα ἀχρόνως· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Ἔορτῆς Ὕχος β'

Αἱ Μυροφόροι ὅρθριαι γενόμεναι, καὶ τὸ μνῆμα κενὸν θεασάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· Τὴν
φθορὰν καθεῖλεν ὁ κραταιός, καὶ τοὺς ἐν Ἀδῃ ἥρπασε τῶν δεσμῶν. Κηρύξατε παρρησία, ὅτι ἀνέστη
Χριστὸς ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Εἰς τοὺς Αἴνοις Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου Ὕχος β' Αναστάσιμον

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι· Πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν τηροῦντες τὸν βασιλέα; διὰ τί γὰρ ὁ λίθος οὐκ
ἔφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; Ἡ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνείτωσαν, λέγοντες σὺν
ἡμῖν· Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι. (Δίς)

Κατανυκτικὸν

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν
ποιῶν τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος, μή με ἔξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ
ἔλεος.

Μαρτυρικὸν

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἄγιοι Μάρτυρες ὅπλον ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τοῦ Διαβόλου τὴν
ἰσχὺν κατήργησαν, καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ύπερ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Ὕχος β'

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὅρθρου βαθέος, ἀρώματα λαβοῦσαι, τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον, ἄπει
δὲ οὐκ ἡλπίζον εὐροῦσαι, διελογίζοντο εὐλαβούμεναι, τοῦ λίθου τὴν μετάθεσιν, καὶ πρὸς ἀλλήλας
διελέγοντο· Ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ ἔστιν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκριβῆς
ἀσφάλεια; Γέγονε δὲ μηνυτής τῶν ἀγνοούσων Γυναικῶν, ἔξαστράπτων Ἀγγελος, καὶ φάσκων πρὸς
αὐτάς· Τί μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; Ἐξηγέρθη Χριστός
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ώς παντοδύναμος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, φωτισμὸν καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τῆς Ἔορτῆς Ὕχος β' Ὄτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Σέλας τὸ τρισήλιον ἐν γῇ σήμερον φαιδρῶς ἔξαστράπτει καὶ ζόφον αἴρει παθῶν, φαίνει ἡ Ἀνάστασις,
Χριστοῦ, φρουροῦσα πιστούς, Αποστόλων χορεύουσι, τὰ τάγματα πόθῳ, Ἰωσὴφ εὐφραίνεται, καὶ
Μυροφόρων σεπτῶν, μνήμη ἡ φαιδρὰ καταστέφει, τοὺς αὐτὰς πιστῶς εὐφημοῦντας, καὶ τὴν θείαν
Ἐγερσιν δοξάζοντας.

Στίχ. Εὐδόκησας Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἄρας ἐπὶ ὕμων Ἰωσήφ, τὸν ἐν δεξιᾷ τῇ πατρῷᾳ Υἱὸν καθήμενον, μύρον τὸ ἀκένωτον, μύροις ἐκήδευσας, τὴν τοῦ κόσμου ἀνάστασιν, προτέθεικας τάφῳ, τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἴμάτιον, λίθῳ συγκαλύπτεις ἀφράστως. Ὅθεν τούτου μέλπωμεν ὑμνοῖς, τὰ φωσφόρα Πάθη καὶ τὴν Ἔγερσιν.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνην καὶ εἰρήνην κατεφίλησαν.

Φρίττει τῶν Ἀγγέλων ἡ πληθύς, σὲ ὁ Ἰωσὴφ καθορῶσα, Χριστὸν κηδεύοντα· κόσμος μακαρίζει σε, πιστοὶ θαυμάζομεν, τὴν σεπτήν τε Ἀνάστασιν, τιμῶντες ἐνθέως, σὺν ταῖς Μυροφόροις σε, θερμῶς γεραίρομεν· ὅθεν καὶ βοῶμεν ἀπαύστως· Πρέσβευε σὺν ταύταις σωθῆναι, καὶ ἡμᾶς κινδύνων τε καὶ θλίψεων.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Ἡχος α'

Μετὰ φόβου ἥλθον αἱ Γυναῖκες, ἐπὶ τὸ μνῆμα ἀρώμασι τὸ σῶμά σου μυρίσαι σπουδάζουσαι, καὶ τοῦτο μὴ εὐροῦσαι διηπόρουν πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοοῦσαι τὴν Ἀνάστασιν, ἀλλ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος καὶ εἶπεν· Ἀνέστη Χριστός, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἀπόλυσις.